

GENOMINEERDEN MASTERCLASSES DRENTHE

1 Hilja Staal (unaniem)	textielobjecten	Earthcake
2 Janny Smit (unaniem)	videowerk op tablet	
3 Nicoline Goris	bewegende installaties	
4 Esmé Hofman	gevlochten object	Vessel no. 2
5 Eveline Villerius	schilderwerkjes in collagetechniek	
6 Sandra kip	fotografie	5 voor 12 voor de zorg
7 Monique Temmen	grote tekeningen	
8 Bert Heemstede	tekeningen	

Reservelijst:

- 1 Wiesje Gunnink
- 2 Erna Kroezen
- 3 Laurens Kruger
- 4 Linaaaa

Hilja Staal / EARTHCAKE (unaniem)

Alle boegbeelden waren het erover eens dat het werk wat ingeleverd was door Hilja Staal in al zijn eenvoud het 'toekomstdenken' in tactiele vorm heel sterk verbeeldde. De titel 'earthcake' is echt onderdeel van het werk en maakt het compleet. Luchtig en bijna humoristisch roept het associaties op over de belangrijke thema's van deze tijd zoals de klimaatcrisis, het grondgebruik en hoe wij met de aarde omgaan. Het heeft eigenlijk geen verdere uitleg nodig.

De presentatie daarentegen zou beter kunnen, zodat in dit geval de 4 onderdelen ook meer tot hun recht zouden komen. Wij zijn benieuwd welke stappen Hilja de komende tijd gaat zetten en kijken uit naar de werkperiode met haar.

Maria Berkhout

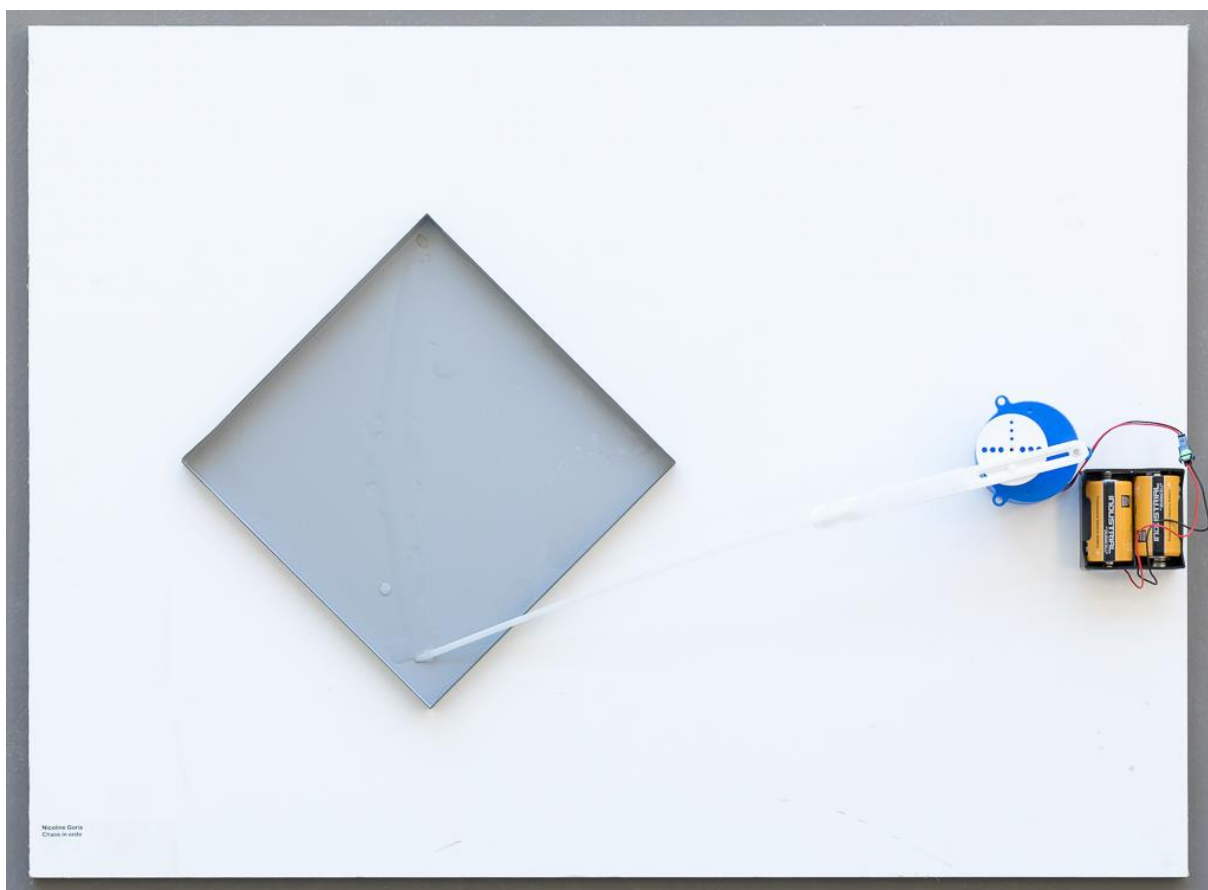
Janny Smit (unaniem)

*De twee werken die **Janny Smit** ingezonden heeft voor Toekomstdenken, tonen een krachtige eenvoud met een sterk gebaar. Het is eenvoudig/minimaal en toch gelaagd; het werk laat ruimte aan de kijker om mee te bewegen in het concept van de kunstenaar.*

Het voorbij trekken van de verschillende lappen stof met kleuren, structuren en patronen is speels, maar ook meditatief en geeft te denken over het voortgaan van de tijd en daarmee het leven en de toekomst. Het werk verbeeld een abstract en poëtisch statement over Toekomstdenken. Het blijft spannend genoeg om steeds weer opnieuw te 'verdwijnen' in de voorbijgaande beweging.

Het eikeltje tegen de pilaar in messing draad is een minimale ingreep maar heel subtiel en daardoor krijgt het zijn plek in de ruimte. Het zoeken naar de juiste context en verhouding t.o.v. de ruimte kan bij deze installatieve manier van werken nog verder uitgebouwd worden.

Loes Heebink

Nicoline Goris

Installaties zijn voor Nicoline altijd een onderzoek en een nieuwe uitvinding. Over haar werk zei ze dat het soms ook ontstaat bij toeval. “Er doet zich een probleem voor en dat los je op met dat wat er in de buurt is, of met wat gevoelsmatig goed past. Bijvoorbeeld een zware bakelieten telefoon onderop zetten om omvallen van de kartonconstructie te voorkomen. Voorwaarde is wel dat het gevoelsmatig er goed bij past en iets aan het beeld toevoegt. “ De jury focuste vooral op haar andere werk, een simpel plasje water dat door een bewegende arm steeds van vorm verandert. Het blijft water, het blijven druppels. Toch is het poëtische beeld bij elke veeg weer anders. Verandering gevangen in een repeterende beweging.

We verwachten dat Nicoline met de masterclasses grote stappen kan maken in de uitvoering en definitieve presentatie van haar werk, want dit kan beter en dat komt het ten goede.

Peter Veen

Esmé Hofman

*Het lokt je, roept je en eenmaal dichterbij gekomen verrast en ontroert het je.
Het staat stil te zijn, in zichzelf gekeerd, en toch kan je er niet omheen.
Er gaat een enorme kracht uit van dit mysterieuze object van Esmé Hofman.
Door de vorm lijkt het een gebruiksvoorwerp, maar dat is het niet.
Er is geen gebruiksfunctie, of is deze heel goed verscholen?
Het object is zeer kundig gemaakt, maar Hofman is dan ook specialist in vlechttechnieken.
Wat communiceert deze dichtgevlochten kom over het toekomstdenken van Hofman?*

*Het verfijnde object draagt iets onheilspellend én lieflijks in zich; deze dualiteit maakt het werk spannend om naar te kijken.
De jury ziet lef, durf en potentie in het gepresenteerde werk. Het voorzichtige zoeken en proberen naar autonome verbeelding nodigt uit tot iets monumentaals. De jury is nieuwsgierig geworden en nodigt Hofman uit, om deel te nemen aan de masterclasses om zich ook als autonoom kunstenaar te kunnen ontwikkelen.*

Kitty Boon

Eveline Villerius

Eveline heeft twee heldere collage-tekeningen ingezonden voor Toekomstdenken. Werken met een waarachtige stijl van tekenen op een kwalitatief hoog niveau. De gelaagdheid van beide werken bevestigt de kwaliteit van haar schilderkunstige techniek. De uitdrukingskracht van ket werk is indrukwekkend en valt zowel figuratief als abstract te bekijken. Villerius weet het dagelijkse nieuws met betrekking tot vluchtelingen sterk te verbeelden; het is kenmerkend mooi in anonimiteit. Beide werken zijn zo heerlijk 'af in hun onafheid' dat het nieuwsgierig maakt naar het vervolg.

Joop Striker

Sandra kip

De foto van Sandra Kip is een hele sfeervolle intieme foto van een oud persoon in bed. Het gezicht vangt nog net zonlicht dat langs een half geopend gordijn de kamer inschijnt.

Positief waren de boegbeelden over de intimiteit, de kwaliteit van het licht, de kleur in de foto en de manier waarop het belangrijke thema 'ouderen' in beeld is gebracht. De toeschouwer is wel echt even op bezoek bij deze man of vrouw. De monumentale lijst versterkte dit werk.

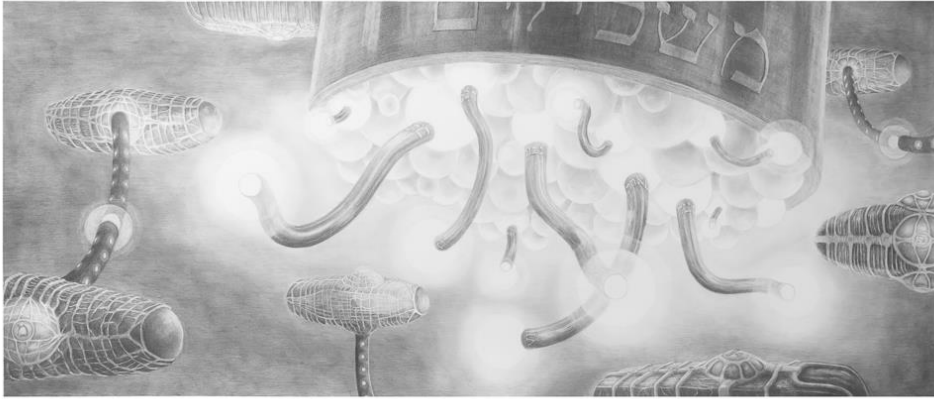
Vragen rezen er bij de boegbeelden over de titel 'ouderenzorg 5 voor 12'. Zonder deze titel communiceert de foto al zo veel. Daarbij suggereert de titel een maatschappelijk gegeven dat niet noodzakelijkerwijs past bij de afbeelding. De titel past meer bij een artikel over de problematiek 'ouderenzorg' dan bij deze foto.

Daarnaast werd het schilderij boven het bed met een afbeelding van het overbekende werk van Michelangelo, waar God wijst naar de hand van Adam, als teveel ervaren. Was dit geënceneerd of hing dit er toevallig?

De boegbeelden zien mogelijkheden voor Saskia Kip om zich verder te ontwikkelen en zich bewuster te worden van de beeldende middelen die ze inzet. 'Less is more' "Minder is meer"

We kijken uit naar een vruchtbare samenwerking met Sandra.

Maria Berkhout

Monique Temmen

Toekomstdenken is een breed thema dat iedereen op zijn eigen manier invult. Het mysterieuze werk van Monique Temmen geeft niet eenduidig weer, hoe haar persoonlijke visie op de toekomst eruit ziet; het is een werk dat veel vragen oproept. De tekening van groot formaat doet ons microscopisch aan.

Kijken we hier naar een nagetekende foto van micro-organismen?

Het werk roept een reeks van associaties op, zoals die van virussen (corona) die ons bang maken en de wereld economie ontregelen. Of wordt er een blik met licht uitgestort op een donkere wereld. Licht lijkt immers een belangrijke rol te spelen in de tekening.

Wil Temmen een raadselachtige wereld laten zien en moet die raadselachtig blijven?

Of zoekt deze kunstenaar naar woorden om te kunnen verwoorden?

De jury ziet een krachtige tekening in een mooi monumentaal formaat dat thematisch en tekenkundig kan worden uitgebouwd. We zijn benieuwd naar hoe een masterclass Monique verder kan helpen in haar zoektocht. Een zoektocht en onderzoek naar, zoals Temmen op haar website vermeld, het verbeelden van dromen en emoties binnen een innerlijke wereld.

Kitty Boon

Bert Heemstede

Misschien wel het mooiste en meest poëtische werk in de expositie. Het werk ontroert en laat op een eenvoudige, bijna tedere manier de verbondenheid zien tussen mens en dier.

Kunnen wij hier nog wel iets aan toevoegen, vroeg een van de juryleden zich af, is het werk niet tè af? Maar daar ligt nou net de uitdaging voor de boegbeelden: de juiste vragen stellen en de juiste impulsen helpen geven om een concept dat al sterk is nog beter te maken.

Of een nieuwe aanpak en een nieuwe start te ondersteunen.

De jury is benieuwd hoe het werk zich verder zal ontwikkelen.

Peter Veen

